

handler, som handler med virkelige Renaissance-møbler, hvis saadanne findes, gaa til Politimyndighederne og begære Tiltale rejst mod den Snedker, eller hvad han er, som har averteret med dette Renaissance-møblement?

Det Spørgsmaal, jeg gerne vilde rette til den højtærede Minister, er da dette: Hvad forstaas der her i Lovforslaget ved den forurettede? Jeg kan ikke finde nogen Definition deraf; jeg kan finde en Definition i den tyske Lov, men ikke i den danske. Jeg vil spørge, om Udtrykket skal forstaas i videste Forstand, saaledes at det omhandler saa at sige alle og enhver, fordi det er Publikum, som skal beskyttes ved Lovforslaget, eller om det skal forstaas i snævrere Forstand, saaledes at det kun omhandler dem, som kunne anses for skadelidte, og om da skulle bevise deres lidte Skade for at faa Tiltale rejst. Og hvad gør saa egentlig Politidirektøren? Det forstaar jeg heller ikke. Skal han, naar der kommer en saadan Angivelse til ham, undersøge Sagen, skal der sendes Folk ud til de forskellige Steder, hvor der altsaa sælges Varer, for hvilke det menes, at der er gjort falsk Reklame? Skal Politiet udsende kyndige Mænd foruden Politimænd for at undersøge, om Reklamen virkelig har været det, som kaldes falsk? Thi hvis det ikke gøres, ved jeg egentlig ikke, hvad Politiet kan støtte Aktionen paa, og skal det gøres, synes jeg, vi ende i det Posekigeri, som den højtærede Minister selv mente ikke skulde finde Sted ifølge Lovforslaget, men som man tværtimod skulde sikre sig imod ved dets Affattelse. Det synes næsten, som om Politiet i hvert enkelt Tilfælde maa undersøge, hvorledes det forholder sig med det, som kaldes falsk Reklame. Derfor har jeg dvælet ved de Ord i Titelen „falsk Reklame“.

Jeg kommer saa til Ordene „uhæderlig Konkurrence“. Heller ikke de ere forklarede i Lovforslaget, men i et Par Paragraffer, §§ 5 og 6, træffes der visse Bestemmelser om Aabenbarelse af Forretningshemmeligheder, Meddelelser, som ere skadelige for en forretningsdrevende o. s. v., og saa staa der hver Gang i disse Paragraffer, at dette er strafbart, hvis det finder Sted „i Konkurrenceøjemed“. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Er

sligt da ikke strafbart, hvis det ikke finder Sted i Konkurrenceøjemed? Her tales f. Eks. om Aabenbarelse af Driftshemmeligheder. Jeg vil gerne vide, om det er tilladt en Mand, som har været i en Forretning, at offentliggøre Driftshemmeligheder i største Udstrækning, gennem Bladene og paa anden Maade, som han har Lyst, hvis det ikke sker i Konkurrenceøjemed, hvis han kan sige: Jeg gør det ikke i Konkurrenceøjemed, men fordi jeg har Lyst til at offentliggøre denne Hemmelighed, fordi det passer mig, fordi jeg anser det for bedst, at den kommer ud. Er det saa tilladt? Hvis det ikke er det, kan jeg ikke forstaa, hvorfor der staaer i Konkurrenceøjemed. Eller staaer det der kun, fordi der i Titelen staaer „uhæderlig Konkurrence“? Jeg tror altsaa, at Titelen burde forandres, fordi Ordene ikke passe. Falsk Reklame kan dog, ogsaa efter § 1, ikke være andet end usandfærdig Reklame, og i saa Fald vilde f. Eks. en Titel, der lød saaledes: Forslag til Lov angaaende strafbar Falbydelse, være langt bedre, saa maatte Lovforslaget forklare, hvilken Falbydelse der var strafbar og hvilken ikke. Hvad Ordene „uhæderlig Konkurrence“ angaar, da kan jeg heller ikke se, hvorledes de passe til Lovforslaget, idet der maa være megen uhæderlig Konkurrence, det, man til daglig Brug kalder uhæderlig Konkurrence, som ikke falder ind derunder. Der kan baade mellem Jurister, Læger, Kunstnere og mange andre Mennesker være uhæderlig Konkurrence efter almindelig Sprogbrug, som slet ikke falder ind under Lovforslaget.

Jeg kommer saa til § 1; det er jo en meget omfattende Paragraf. Det forekommer mig, at de tidligere Talere ikke have dvælet ved den, og derfor skal jeg tillade mig at gøre det; det er jo dog egentlig Hovedparagraffen i Lovforslaget.

Tidligere var det ifølge Loven om urigtige Varebetegnelser saaledes, at kun den Angivelse var strafbar, der materielt — saa at sige — føjedes til selve Varen, men her er i § 1 Tale om den rent immaterielle Angivelse, den, der finder Sted ved Offentliggørelse gennem Annoncering, Reklamering, Sedler, der uddeles, o. s. v. eller gennem billedlige Fremstillinger, saaledes som angivet i § 1. Det er helt forskellige Ting, og Urigtigheden ved An-